

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2019 r. — Mubarak/Rada**(Sprawa T-327/19)**

(2019/C 255/59)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kair, Egipt) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, J. Pobjoy, barrister, G. Martin, C. Enderby Smith i F. Holmeyer, solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/468 z dnia 21 marca 2019 r. ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r. ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że pozwana nie sprawdziła, czy w ramach postępowań i dochodzeń, na które powołuje się pozwana, władze egipskie będą przestrzegać zagwarantowanych w prawie Unii podstawowych praw skarżącego, w tym art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
2. Zarzut drugi, w ramach którego skarżący podnosi, że pozwana popełniła błędy w ocenie, uznając, że kryterium umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie zawartym w art. 1 decyzji Rady 2011/172/WPZiB ⁽³⁾ i w art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. ⁽⁴⁾ zostały spełnione.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/468 z dnia 21 marca 2019 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2019, L 80, s. 40).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2019/459 z dnia 21 marca 2019 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 270/2011 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2019, L 80, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011, L 76, s. 63).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 270/2011 z dnia 21 marca 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. 2011, L 76, s. 4).

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2019 r. — Google i Alphabet/Komisja**(Sprawa T-334/19)**

(2019/C 255/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Google LLC (Mountain View, Kalifornia, USA), Alphabet, Inc. (Mountain View) (przedstawiciele: C. Jeffs, lawyer, J. Staples, Solicitor, D. Beard, QC, i J. Williams, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (całości lub części) decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. wydanej w sprawie COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense);
- następnie, bądź tytułem ewentualnym, w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylene nałożonej na skarżące grzywny lub obniżenie jej kwoty; oraz
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG [AT.40411 — Google Search (AdSense)]. Skarżące zwracają się o stwierdzenie nieważności wszystkich trzech stwierdzeń poszczególnych naruszeń, które składają się na jedno jednolite i ciągle naruszenie, za które została nałożona grzywna.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się błędu w ocenie rynku właściwego i, co za tym idzie, zajmowanej na nim pozycji dominującej. W szczególności błąd ten dotyczy następujących stwierdzeń:
  - reklamy związane z wyszukiwaniem i reklamy niezwiązane z wyszukiwaniem nie konkurują pomiędzy sobą;
  - reklamy sprzedawane bezpośrednio i te sprzedawane za pośrednictwem sieci reklamowych nie konkurują pomiędzy sobą.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż zamieszczone przez Google'a w zawieranych umowach tzw. klauzule wyłączności („Site-Exclusivity Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
  - błędnie określiła klauzulę wyłączności jako zobowiązanie wyłącznej dostawy;
  - dopuściła się błędu, uznając, że nie miała obowiązku przeprowadzania w zaskarżonej decyzji analizy tego, czy klauzule wyłączności mogły wywierać antykonkurencyjne skutki;
  - nie wykazała, że klauzule wyłączności, aczkolwiek nacechowane, mogły ograniczać konkurencję.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, że stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule „najlepszego lokowania”, jak również klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam („Placement Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
  - błędnie określiła klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam Google'a;
  - nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję.

4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule dopuszczające ekwiwalentną reklamę („Modification Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
- nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję;
  - ewentualnie, błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że klauzule te były obiektywnie uzasadnione, ponieważ chroniły użytkowników stron internetowych, wydawców tych stron, reklamodawców i Google'a, lub/i tego, że korzyści płynące ze stosowania tych klauzul przewyższają ewentualny skutek w postaci zamknięcia czy też ograniczenia dostępu do rynku dla innych podmiotów.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu przy nakładaniu grzywny i obliczaniu jej kwoty. W tej decyzji Komisja:
- nie wzięła pod uwagę tego, że Google nie działał umyślnie lub w wyniku zaniedbania, i tego, że wybrała dany przypadek ze względu na przyjęcie zobowiązań;
  - tytułem ewentualnym, popełniła błąd przy obliczaniu grzywny;
  - tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, naruszyła zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2019 r. — BZ/Komisja

(Sprawa T-336/19)

(2019/C 255/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BZ (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie zwolnienia skarżącej w następstwie przedwczesnego przedstawienia sprawozdania z okresu próbnego;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej następujących odszkodowań:
  - 50 00 EUR tytułem krzywdy wynikającej z decyzji o zwolnieniu;
  - 50 00 EUR tytułem naruszenia dobrego imienia skarżącej wynikającego z decyzji o zwolnieniu;
  - 10 000 EUR tytułem szkody wynikającej ze szkodliwego wpływu zwolnienia na stan zdrowia skarżącej;
  - 58 900 EUR tytułem szkody związanej z utratą dochodów w następstwie niezgodnego z prawem zwolnienia;